

iga ühele mööda koonu, kes walla käest raha tulewad nõudma!"

"Elagu nus wallawanem!" ütles teegi rõugearmiline mees ja tõstis klaasi kõrgemale. "Tema vähendab walla wäljaminekuid! Elagu Ide-Jaak!"

"Elagu! Elagu!"

"Aga — kui ma mitte ei täida, mis luban, siis —"

"Siis tõmbame su üles . . ."

"Anname kitli peale!"

"Kõigeme sul needgi udemekesed peast maha, mis sul veel alles on!"

"Mina ei peaks täitma! Ma ütlesin juba: Ma jään oma mütsi ära!"

"Proffit, elagu!"

Ja jälle tõlastiwad klaasid ning mehed jõiwad ja kiitsiwad suure suuga tulewase wallawanema tarkust ja rikkust.

Jürjaadu-Juhan tultus juba korijedes laua alla.

"Tema pea ei kannu midagi. See nüüd mõni mees on!"

"Hei, Jürjaadu-Juhan, mine kodu naese juurde; miks ja hia magama heidad!"

"Rahu, rahu!" lausus Jürjaadu-Juhan ja katsus noortmeest, kes teda õlgapidi raputas, tagasi tõrjuda.

"Kes puhlama on läinud, las' puhlawad rahuga," arwas üks.

Walla käskjalg tuli kõrtsi.

"Hei, mehed, wallamaja juurde! Koosolek hakkab!"

"Mis kurat, koosolek, — jah, pista potti! Ega sinugi juu sarwest pole!"

"No, eks ta ära tulu ka!"

"Keda ja siis uueks wallawanemaks walid?"

"Wõi mina wanainimene tean. Mina kannan aga walla käjutirjad talust talusse ja see on kõik. Mul ükskõik, kes palka kätte maksab."

"Aga, noh niisamuti; keda ja arwad?"

"Kaudsepa-Kaarel, wot see oleks küll mees! Tal on konti, tal on mõistust!"

"Mis ja tühja jamad, sellest ei saa ühtegi wallawanemat. Ta on uhke, läib kõrtsis nina püsti, ei pista potti, teisele ka ei osta. See on naene, ma ütlen!"

"Mis naene!" julges teegi noormees wahese rääkida.

"Kaudsepa-Kaarkit ma juba teotada ei lasse. Wallawanemaks sünnib ta küll ja küll!"

"Ah jah, nüüd tuleb meelde — Kaudsepa-Kaarel ju tema sugulane!"

"Sugulane!" hüüdsiwad mitmed korraka.

"Jie latub Ide-Jaagu õlut ja kiidab Kaudsepa-Kaarelt!"

"Ma wõin seda kiita, keda ma tahan."

"Aga õlut latub meiega ühes!"

"Mis see õlu maksab, mis ma ära jään?"

"Sul konnal ei olegi raha!"

"Ütelge kuradid, mis maksab. Waadake, siin on rahapung kui pörjas . . ."

"Mine tea, wast on nõõbid . . ."

"Hei, kõrtsi-Jüri, mis maksab kaks klaasi õlut!"

"Pudel kahetja kopikut!"

"Siin on kahetja kopikut, ehk ma küll pudelit ära ei joonud. Ühe klaasi eest saate jootraha!"

"Kellele su jootraha tarwis on, keda ja narrid!"

"Sind ja kõiki!"

"Mind ja kõiki! Mehed, kas te memmed olete, et seda enesele ütelda lasete!"

Wõned ajusiwad juba nooremehete ümber.

"No, katsuge aga!"

"Ära larda, Märdi-Mihkel, ma löön sinu poolt!"

"Mina ka! Katsuge püütuda!"

"Hei, Juhan, wiruta talle üks wastu wahtimist."

"Mehed, mis te tülitsete; minge mäele walimisele!" hüüdis walla käskjalg wahese.

"Andke sellele ka, tema julgeb Kaudsepa-Kaarelt kiita!"

Keegi andis käskjalale mütsu selga.

"Kui teie siin kisklema hakate, ma wirutan teid kõiki minema."

"Sina pea lõuad, ehk muidu lööme su märjaid kahetorra!"

"Waata hullu, wõi tema julgeb wanameest tõugata!" tähendas walla käskjalg poolkaudu nalja tehes. "Kui mu tümaks teed, kes sulle käjusedelik tätte kannab!"

"Andke Märdi-Mihkile, andke!"

Ja mehed läksiwadgi kofku. Kõrtsimees ja mõni lainem tahsisiwad küll lahutada, aga see ei aitanud. Kuulduisiwad ainult tumedad mütsud ja hirmsad wandesõnad. Walla käskjalg katsus et punuma sai. Samuti hiilisiwad ka mõistlikud uksest wälja ja kadusiwad.

Ide-Jaagu poolehoidjad aga lõiwad lahingut nii mis mürtsus, ja wiimati sai Jaak ise ka sooja sauna, nõnda et